

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๕๐/๒๕๔๘

วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายวิฑูรย์ ภัทรเลาหะ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง เสนอคำร้อง ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ว่า นายวิฑูรย์ ภัทรเลาหะ ผู้ถูกร้อง จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ว่า

๑. ผู้ถูกร้องได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) ตั้งแต่วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๓๕ ตามคำสั่งวุฒิสภา ที่ ๓/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๓๕ โดยผู้ถูกร้อง ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน และคู่สมรส (นางนวลเพ็ญ ภัทรเลาหะ) กรณีเข้ารับตำแหน่งต่อสำนักงาน ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ สรุปได้ดังนี้

๑.๑ เงินฝาก ๓ บัญชี รวมเป็นเงิน ๗๕ ล้านบาท

๑.๒ ที่ดิน ๒๖ แปลง เนื้อที่รวม ๘๕ ไร่ ๓ งาน ๘๘.๗๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๕๐

ล้านบาท

๑.๓ โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง มูลค่า ๖ ล้านบาท

๑.๔ บ้านอาศัย มูลค่า ๕ ล้านบาท

๑.๕ ทรัพย์สินและหนี้สินของกลุ่มสมรส ไม่มี

ต่อมา ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓ และได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งต่อผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๓ โดยมีรายละเอียดของทรัพย์สินแต่ละรายการเป็นเช่นเดียวกับรายการทรัพย์สินที่ยื่นกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา แตกต่างกันเพียงจำนวนเงินฝากใน ๓ บัญชีที่เพิ่มขึ้นประมาณ ๗ ล้านบาท

๒. ผู้ร้องได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวแล้ว พบว่ามีทรัพย์สิน ๓ รายการ ที่ผู้ถูกร้องมิได้แสดงไว้ในบัญชี ฯ ที่ได้ยื่นไว้ในกรณีเข้ารับตำแหน่ง (ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐) และกรณีพ้นจากตำแหน่ง (ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓) คือ

๒.๑ บัญชีเงินฝากของผู้ถูกร้อง ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ จำนวน ๒๑ บัญชี เป็นเงิน ๖๕๘,๓๓๕,๑๗๖.๐๖ บาท และ ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓ จำนวน ๑๕ บัญชี เป็นเงิน ๓๒๐,๑๔๕,๘๑๘.๒๐ บาท

๒.๒ บัญชีเงินฝากของนางนวลเพ็ญ ฯ กลุ่มสมรสผู้ถูกร้อง ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ จำนวน ๔ บัญชี รวมเป็นเงิน ๑,๑๕๔,๔๓๕.๘๔ บาท และ ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓ จำนวน ๔ บัญชี เป็นเงิน ๕๓๕,๑๔๐.๕๒ บาท

๒.๓ รายการที่ดินของผู้ถูกร้อง จำนวน ๑๗ แปลง ราคาประเมินของกรมที่ดิน ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ เป็นเงิน ๑๘๖,๐๘๖,๒๐๐ บาท และ ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓ เป็นเงิน ๑๕๕,๑๕๒,๑๐๐ บาท

๓. ผู้ร้องเห็นว่า การที่ผู้ถูกร้องยื่นบัญชี ฯ กรณีเข้ารับตำแหน่ง โดยระบุว่า ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ตนมีเงินฝาก ๓ บัญชี จำนวนเงินรวม ๗๕ ล้านบาท ที่ดิน ๒๖ แปลง เนื้อที่รวม ๘๕ ไร่ ๓ งาน ๘๘.๓๐ ตารางวา มูลค่า ๕๐ ล้านบาท ส่วนทรัพย์สินและหนี้สินของกลุ่มสมรส ระบุว่าไม่มี และยื่นบัญชี ฯ กรณีพ้นจากตำแหน่ง โดยระบุว่า ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓

ตนมีเงินฝาก ๓ บัญชี จำนวนเงินรวม ๘๒ ล้านบาท ที่ดิน ๒๖ แปลง เนื้อที่รวม ๘๕ ไร่ ๓ งาน ๘๘.๗๐ ตารางวา มูลค่า ๕๐ ล้านบาท ส่วนทรัพย์สินและหนี้สินของกลุ่มสมรส ระบุว่าไม่มี แต่จากการตรวจสอบของสำนักงาน ป.ป.ช. ปรากฏว่า ผู้ถูกร้อง ยังมีบัญชีเงินฝากที่มีได้แสดงรายการไว้ในบัญชี ๑ อยู่อีก จำนวน ๒๑ บัญชี เป็นเงินรวม ๖๕๘,๗๓๕,๑๗๖.๐๖ บาท (ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐) และจำนวน ๑๕ บัญชี เป็นเงินรวม ๓๒๐,๑๔๕,๘๑๘.๒๐ บาท (ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓) ส่วนของกลุ่มสมรส มีบัญชีเงินฝากที่มีได้แสดงไว้ในบัญชี ๑ จำนวน ๔ บัญชี เป็นเงินรวม ๑,๑๕๔,๔๓๕.๘๔ บาท (ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐) และเป็นเงินรวม ๕๓๕,๑๔๐.๕๒ บาท (ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓) เกี่ยวกับที่ดินปรากฏว่า ผู้ถูกร้อง ยังมีที่ดินที่มีได้แสดงไว้ในบัญชี ๑ จำนวน ๑๗ แปลง รวมเนื้อที่ประมาณ ๘๓ ไร่ ๑ งาน ๕๗.๗๐ ตารางวา โดยผู้ถูกร้องชี้แจงว่า นางเยาวพา วณิชยวรนันต์ เลขานุการของตนเป็นผู้จัดทำบัญชี ๑ มาให้ตนลงลายมือชื่อ ตนมิได้อ่านข้อความ เนื่องจากมีภารกิจมากจึงลงลายมือชื่อไป และนางเยาวพา ๑ ก็มีได้ประสานงานกับนางสาวอรทัย เวศยานนท์ สมุห์บัญชี บริษัท อุตสาหกรรมท่อน้ำไทย จำกัด ซึ่งเป็นผู้ดูแลเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากของตนอีกผู้หนึ่งด้วย แต่นางเยาวพา ๑ ชี้แจงว่า รายละเอียดเกี่ยวกับเงินฝากและที่ดินที่เป็นทรัพย์สินของนายผู้ถูกร้องนั้น ผู้ถูกร้องเป็นผู้จัดเตรียมเอกสารมาให้ทั้งสิ้น นางเยาวพา ๑ เป็นเพียงผู้จัดทำบัญชี ๑ จากเอกสารหลักฐานดังกล่าวเท่านั้น คำชี้แจงของผู้ถูกร้องที่อ้างว่าผู้อื่นจัดทำบัญชี ๑ ให้และตนได้ลงลายมือชื่อในบัญชี ๑ โดยมีได้อ่านรายละเอียดนั้นรับฟังไม่ขึ้น เพราะนางเยาวพา ๑ เป็นเพียงเลขานุการส่วนตัวของผู้ถูกร้อง ไม่ใช่เจ้าของทรัพย์สิน ย่อมไม่อาจทราบได้ว่าผู้ถูกร้องและกลุ่มสมรสมีทรัพย์สินมากน้อยเพียงใด และไม่มีอำนาจตัดสินใจหรือทักท้วงในเรื่องส่วนตัวของผู้ถูกร้อง ประกอบกับคำชี้แจงของผู้ถูกร้องและนางเยาวพา ๑ ก็สอดคล้องกันว่าการยื่นบัญชี ๑ เป็นเพียงการแสดงผลเป็นพิธีตามกฎหมาย ผู้ถูกร้องมิได้ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่แสวงหามาจึงมิได้จริงจังในการแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว

๔. ผู้ร้องพิจารณาแล้ว เห็นว่า ผู้ถูกร้องประกอบธุรกิจมาเป็นเวลานานจนมีฐานะมั่นคง ย่อมมีระบบเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินเพื่อป้องกันการสับสน และย่อมทราบว่าตนมีทรัพย์สินมากน้อยเพียงใด แต่การที่ยื่นบัญชี ๑ เพียงบางส่วนก็โดยมีมูลเหตุชักจูงใจว่า แสดงพอเป็นพิธี จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ในการประชุมครั้งที่ ๔๕/๒๕๔๖ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ด้วยคะแนนเสียง

๘ เสียง ว่า นายวิฑูรย์ ภัทรเลาหะ ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษาประธานวุฒิสภาด้วยความ อันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ จึงขอให้ศาล รัฐธรรมนูญวินิจฉัย ดังนี้

๔.๑ ขอให้วินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้ถูกร้อง จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

๔.๒ ขอให้วินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้ถูกร้อง พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ตรวจพบว่ามี การกระทำความผิด และห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วไว้รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และให้โอกาสผู้ถูกร้องยื่นคำ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๖ สรุปความได้ว่า

๑. ผู้ถูกร้องได้รับการติดต่อให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา เมื่อต้นปี ๒๕๓๕ เห็นว่าตนประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจมีทรัพย์สินเพียงพอแล้ว ประกอบกับเห็นว่าตำแหน่ง ดังกล่าวไม่มีอำนาจใด ๆ นอกจากหน้าที่ให้คำแนะนำต่อประธานวุฒิสภา จึงตกลงเข้ารับตำแหน่ง

๒. ผู้ถูกร้องไม่มีเจตนาหรือจงใจที่จะยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิด ข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านหน้าที่และเงื่อนไข ประกอบกับผู้ถูกร้อง ไม่เคยรับราชการมาก่อน จึงไม่เข้าใจวิธีปฏิบัติ คงเข้าใจโดยสุจริตใจแต่เพียงว่า ทรัพย์สินที่ตนมีอยู่ ล้วนได้มาโดยสุจริต และบัญชี ฯ ดังกล่าวก็มีได้ลงมือทำด้วยตนเอง เมื่อเจ้าหน้าที่จัดทำเสร็จและ นำมาให้ตนลงชื่อ ก็ได้ลงชื่อไปโดยมิได้ตรวจสอบรายละเอียด เพราะเชื่อว่าถูกต้องครบถ้วนแล้ว

๓. หลังจากที่ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา ใกล้เคียงครบหนึ่งปีได้รับการ แจ้งจากผู้คุ้นเคยกันว่า ผู้ถูกร้องมีหน้าที่จะต้องยื่นบัญชี ฯ อีกครั้งหนึ่ง จึงได้นำสำเนาบัญชี ฯ ที่เคยยื่นไว้ทั้งสองครั้งมาตรวจสอบพบว่าบัญชี ฯ มีความบกพร่องไม่สมบูรณ์ ทั้งมิได้แจ้งรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินของภริยาด้วย จึงได้ยื่นบัญชี ฯ เพิ่มเติม ต่อผู้ร้องอีก ๒ ครั้ง ดังนี้

๓.๑ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชี ฯ ของผู้ถูกร้องเพิ่มเติม คือ

(๑) เงินฝากธนาคารพาณิชย์ รวม ๒๓ บัญชี เป็นเงิน ๑,๐๕๐,๑๘๗,๓๘๑.๕๘ บาท

(๒) ที่ดินรวม ๔๘ แปลง ราคาประมาณ ๓๕,๖๔๕,๑๗๐ บาท

(๓) หลักทรัพย์และเงินลงทุนอื่น (หุ้นที่ถือในบริษัท ลำลูกกา รีสอร์ท จำกัด และบริษัท ลำลูกกาแลนด์ จำกัด รวมจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ หุ้น) มูลค่าประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
รวมทรัพย์สินราคาประมาณ ๑,๑๒๗,๓๓๖,๕๕๑.๕๘ บาท

๓.๒ เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๔ ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีฯ เพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ คือ

ก. ทรัพย์สินของผู้ถูกร้อง รวมราคาประมาณ ๑,๐๐๕,๑๕๖,๒๐๑.๒๗ บาท ได้แก่

(๑) เงินฝากธนาคารพาณิชย์ รวม ๑๓ บัญชี เป็นเงิน ๖๓,๗๒๕,๐๔๗.๖๕ บาท

(๒) เงินฝากธนาคารพาณิชย์ และสถาบันการเงินอื่นในรูปบัตรเงินฝาก รวม ๓ บัญชี เป็นเงิน ๑๗๒,๗๐๕,๑๐๒.๗๖ บาท

(๓) หลักทรัพย์และเงินลงทุนอื่น (หุ้นที่ถือในบริษัทจำกัด รวม ๑๓ บริษัท) มูลค่าประมาณ ๖๓๖,๖๖๐,๐๐๐ บาท

(๔) เงินให้กู้ยืมตามสัญญาจ้างงานที่ดิน ๕ สัญญา เป็นเงิน ๓๗,๓๐๘,๐๕๐.๘๒ บาท

(๕) ที่ดินตั้งอยู่ที่อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ รวม ๔๕๑ แปลง รวมราคาประมาณ ๕๓,๒๕๘,๐๐๐ บาท

(๖) โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง ราคาประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

ข. ทรัพย์สินของกลุ่มสมรส (นางนวลเพ็ญ ภัทรเลาหะ) รวมประมาณ ๗๔,๒๐๒,๗๔๔.๖๕ บาท ได้แก่

(๑) เงินฝากธนาคารพาณิชย์ รวม ๕ บัญชี เป็นเงิน ๓,๓๘๒,๗๔๔.๖๕ บาท

(๒) หลักทรัพย์และเงินลงทุนอื่น (หุ้นที่ถือในบริษัทจำกัด รวม ๓ บริษัท) มูลค่าประมาณ ๖๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) ที่ดินรวม ๔ แปลง ราคาประมาณ ๔,๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) รถยนต์นั่งส่วนบุคคล ๑ คัน ราคาประมาณ ๗๒๐,๐๐๐ บาท

ทั้งนี้ ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีฯ เพิ่มเติมทั้งสองครั้งดังกล่าวจากการตรวจพบของตนเอง และเป็นการยื่นเพิ่มเติมก่อนที่ผู้ร้องจะมีหนังสือเรียกผู้ถูกร้องไปสอบสวนเป็นเวลาถึงเกือบ ๕ เดือน

๓.๓ เมื่อครบกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันพ้นจากตำแหน่งผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชี ฯ เพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๕ โดยได้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ดังนี้

ก. ทรัพย์สินของผู้ถูกร้อง รวมราคาประมาณ ๒,๓๐๗.๕ ล้านบาท ได้แก่

(๑) เงินฝากธนาคารพาณิชย์ รวม ๓๕ บัญชี เป็นเงินประมาณ ๑,๒๒๘ ล้านบาท

(๒) เงินฝากธนาคารพาณิชย์ และสถาบันการเงินอื่นในรูปบัตรเงินฝาก รวม ๓ บัญชี เป็นเงินประมาณ ๑๗๓ ล้านบาท

(๓) หลักทรัพย์และเงินลงทุนอื่น มูลค่าประมาณ ๖๓๗ ล้านบาท

(๔) เงินให้กู้ยืมประมาณ ๓๗ ล้านบาท

(๕) ที่ดินรวม ๕๒๕ แปลง ราคาประมาณ ๒๒๐ ล้านบาท

(๖) โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างเป็นบ้านพักอาศัย ๑ หลัง และสิ่งปลูกสร้างอื่น ๓ หลัง ราคาประมาณ ๑๒.๕ ล้านบาท

ข. ทรัพย์สินของกลุ่มสมรส รวมราคาประมาณ ๗๔,๒๐๒,๗๔๔.๖๕ บาท ได้แก่

(๑) เงินฝากธนาคารพาณิชย์รวม ๕ บัญชี เป็นเงิน ๓,๓๘๒,๗๔๔.๖๕ บาท

(๒) หลักทรัพย์และเงินลงทุนอื่น มูลค่าประมาณ ๖๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) ที่ดินรวม ๔ แปลง ราคาประมาณ ๔,๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) ยานพาหนะ ๑ คัน ราคาประมาณ ๗๒๐,๐๐๐ บาท

๔. ประมาณปลายเดือนธันวาคม ๒๕๔๔ ภายหลังจากที่ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชี ฯ เพิ่มเติมทั้งสองครั้งแล้ว ผู้ถูกร้องได้รับหนังสือจากผู้ร้องแจ้งให้ไปให้ถ้อยคำ แต่ปรากฏว่า ในการพิจารณาของผู้ร้องตามที่กล่าวในคำร้องของผู้ร้อง ผู้ร้องมิได้หยิบยกเรื่องและผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชี ฯ เพิ่มเติมสองครั้งดังกล่าวขึ้นมาพิจารณาแต่อย่างใด

๕. ผู้ถูกร้องยอมรับว่า อาจจะไม่มีความไม่รอบคอบในการดำเนินการให้เจ้าหน้าที่กรอกบัญชี แต่ผู้ถูกร้องไม่มีเจตนาที่จะแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงแต่อย่างใด เพราะเมื่อผู้ถูกร้องพบว่าบัญชี ฯ มีความบกพร่องไม่สมบูรณ์ ผู้ถูกร้องก็ได้ดำเนินการแก้ไขทันทีด้วยตนเองและด้วยความสมัครใจ พร้อมทั้งแจ้งรายการทรัพย์สินและหนี้สินของกลุ่มสมรสด้วย นอกจากนั้น บัญชี ฯ ที่ผู้ถูกร้อง

ยื่นเพิ่มเติมทั้งสองครั้งยังได้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินครบถ้วนตามที่ผู้ร้องอ้างว่าตรวจพบแล้ว ทั้งยังได้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอื่นอีกหลายรายการที่ผู้ร้องตรวจไม่พบ อันแสดงถึงความสุจริตใจของผู้ถูกร้อง จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๕.๑ ขอให้วินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้ถูกร้องไม่ได้จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

๕.๒ ขอให้ยกคำร้องของผู้ร้อง

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้องคำชี้แจงและเอกสารประกอบของผู้ร้องและผู้ถูกร้องแล้วเห็นว่า พยานหลักฐานที่มีอยู่เพียงพอที่จะวินิจฉัยประเด็นตามคำร้อง โดยประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องวินิจฉัยชี้ขาดตามคำร้องมีว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๒๕๑ บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง

(๑) นายกรัฐมนตรี

(๒) รัฐมนตรี

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๔) สมาชิกวุฒิสภา

(๕) ข้าราชการการเมืองอื่น

(๖) ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

บัญชีตามวรรคหนึ่งให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้าด้วย”

มาตรา ๒๕๒ บัญญัติว่า “บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๕๑ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นกรณเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง

(๒) ในกรณีที่เป็นกรณพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง

(๓) ในกรณีที่ถูกถอดตามมาตรา ๒๕๑ ซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้ว ตายในระหว่างดำรงตำแหน่งหรือก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นจากตำแหน่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดก ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตาย ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งตาย

ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย”

มาตรา ๒๕๕ บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นตามมาตรา ๒๕๒ หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่าการกระทำดังกล่าว แล้วแต่กรณี และผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดแล้วให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔ บัญญัติว่า “ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

“ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” หมายความว่า ... (๓) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา”

มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าวตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนดต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง”

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๖๑ บัญญัติว่า “ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองมีดังนี้.....

(๓) ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา” และ

มาตรา ๖๔ บัญญัติว่า “ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองออกจากตำแหน่งเมื่อ.....

(๓) สำหรับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา ๖๑ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ผู้แต่งตั้งให้พ้นจากตำแหน่ง หรือผู้แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งหรือเมื่อรัฐสภาสิ้นอายุหรือถูกยุบ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาประธานวุฒิสภาเป็นข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๖๑ (๓) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ซึ่งมีฐานะเป็นข้าราชการการเมืองอื่นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ (๕) และมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีฯ ต่อผู้ร้อง ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ คือ ต้องยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีฯ ต่อผู้ร้อง คือ กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา (วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๓๕) ยื่นบัญชีฯ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ และกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา (วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓) ยื่นบัญชีฯ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๓ ปรากฏว่า ผู้ร้องได้ตรวจพบว่ามีทรัพย์สิน

หลายรายการที่ผู้ถูกร้องไม่ได้แสดงไว้ในบัญชีฯ ได้แก่ บัญชีเงินฝากของผู้ถูกร้อง จำนวน ๒๑ บัญชี เป็นเงินรวม ๖๕๘,๗๓๕,๑๗๖.๐๖ บาท (ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐) จำนวน ๑๕ บัญชี เป็นเงินรวม ๓๒๐,๑๔๕,๘๑๘.๒๐ บาท (ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓) บัญชีเงินฝากของกลุ่มสมรส จำนวน ๔ บัญชี เป็นเงินรวม ๑,๑๕๔,๔๓๕.๘๔ บาท (ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐) และ ๕๓๕,๑๔๐.๕๒ บาท (ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓) ที่ดินของผู้ถูกร้อง จำนวน ๑๗ แปลง รวมเนื้อที่ประมาณ ๘๓ ไร่ ๑ งาน ๕๗.๗๐ ตารางวา ราคาประเมินของกรมที่ดิน เป็นเงิน ๑๘๖,๐๘๖,๒๐๐ บาท (ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐) และ ๑๕๕,๑๕๒,๑๐๐ บาท (ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓) ต่อมาผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีฯ เพิ่มเติมอีกสองครั้ง เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๔ ว่ามีทรัพย์สินรวมมูลค่าประมาณ ๑,๑๒๗,๗๓๖,๕๕๑.๕๘ บาท (ของผู้ถูกร้อง) และเมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๔๔ ว่า มีทรัพย์สินรวมมูลค่าประมาณ ๑,๐๐๕,๑๕๖,๒๐๑.๒๗ บาท (ของผู้ถูกร้อง) และประมาณ ๗๔,๒๐๒,๗๔๔.๖๕ บาท (ของกลุ่มสมรส) ปัญหาว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบหรือไม่นั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องยื่นบัญชีฯ ต่อผู้ร้องสองครั้งมีจำนวนทรัพย์สินที่แสดงไว้ในบัญชีฯ แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด คือ ทรัพย์สินที่เป็นตัวเงินในการยื่นบัญชีฯ ครั้งแรก ยื่นบัญชีฯ ประมาณหนึ่งร้อย ล้านบาท แต่ที่ยื่นบัญชีฯ เพิ่มเติม ประมาณสองพันล้านบาท ทรัพย์สินที่เป็นที่ดินยื่นบัญชีฯ ครั้งแรก ประมาณหนึ่งร้อยล้านบาท แต่ที่ยื่นบัญชีฯ เพิ่มเติม ประมาณสองร้อยกว่าล้านบาท สำหรับ ทรัพย์สินและหนี้สินของกลุ่มสมรส ในการยื่นบัญชีฯ ครั้งแรกระบุว่า ไม่มีทรัพย์สินและหนี้สิน แต่เมื่อ ยื่นบัญชีฯ เพิ่มเติม ปรากฏว่า มีที่ดิน ๔ แปลง เงินฝากธนาคารพาณิชย์ฯ รวม ๕ บัญชี มีหุ้น ในบริษัทต่าง ๆ ๓ บริษัท และรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ๑ คัน รวมทรัพย์สินทั้งหมดมีมูลค่าประมาณ เจ็ดสิบล้านบาท เห็นว่า ผู้ถูกร้องมีธุรกิจใหญ่โต มีรายได้และมีทรัพย์สินจำนวนมากแสดงถึง ความสามารถในการบริหารจัดการเกี่ยวกับธุรกิจและทรัพย์สินของตนและย่อมทราบว่าทรัพย์สินของตน มีอยู่มากน้อยเพียงใด และเก็บอยู่ที่ไหนบ้าง หากผู้ถูกร้องตั้งใจที่จะยื่นบัญชีฯ ให้ถูกต้องตามความเป็นจริง ก็สามารทำได้การที่มีทรัพย์สินมากไม่ได้ทำให้เกิดความสับสนที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า ได้มอบหมายให้ นางเขาวพา วณิชยวัฒน์ เลขานุการของผู้ถูกร้องเป็นผู้จัดทำบัญชีฯ มาให้ผู้ถูกร้องลงลายมือชื่อ โดยไม่ได้อ่านข้อความเนื่องจากมีภารกิจมาก และนางเขาวพาฯ ไม่ได้ประสานงานกับนางสาวอรทัย

เวสสายนท์ สมุห์บัญชี บริษัท อุตสาหกรรมท่อน้ำไทย จำกัด ก่อนทำบัญชีฯ แสดงว่า ผู้ถูกร้องเป็นคนขาดความรอบคอบนั้น ก็ได้รับความจากนางเยาวพาฯ ที่ให้การต่อผู้ร้องว่า ผู้ถูกร้องเป็นคนละเอียดรอบคอบ จะอ่านเอกสารทุกชิ้นอย่างละเอียดก่อนลงลายมือชื่อและความเข้าใจของผู้ถูกร้องในการยื่นบัญชีฯ ก็เป็นเพียงแสดงเป็นพิธี ข้อที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า เมื่อทราบว่า ยื่นบัญชีฯ ไม่ครบถ้วนถูกต้อง ก็ได้พยายามแก้ไขและยื่นเพิ่มเติมอีกสองครั้งเป็นการแสดงถึงความสุจริตใจของผู้ถูกร้องนั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงได้ความว่าผู้ร้องก็ได้ตรวจสอบพบว่ามีทรัพย์สินและเงินฝากอยู่จำนวนมาก ก่อนที่ผู้ถูกร้องจะยื่นบัญชีฯ เพิ่มเติม และการยื่นบัญชีฯ เพิ่มเติม ก็กระทำภายหลังครบกำหนดเวลาที่ต้องยื่นบัญชีฯ เป็นเวลานาน ข้ออ้างของผู้ถูกร้องทุกข้อฟังไม่ขึ้น ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญโดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเสียงข้างมาก จำนวน ๑๓ คน คือ นายกระมล ทองธรรมชาติ นายจรัส บุญพจนสุนทร นายจุมพล ณ สงขลา นายผัน จันทรปาน นายมงคล สระฐาน นายมานิต วิทยาเต็ม นายศักดิ์ เตชะชาญ นายสุจิต บุญบงการ นายสุธี สุทธิสมบุรณ์ พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวช นายสุวิทย์ ชีรพงษ์ นางเสาวนีย์ อัสวโรจน์ และนายอุระ หวังอ้อมกลาง วินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ส่วนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๑ คน คือ นายปรีชา เถลิมาณิชย์ วินิจฉัยให้ยกคำร้อง เนื่องจากบรรดาทรัพย์สินของผู้ถูกร้องและคู่สมรสได้มาก่อนเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมือง หากมีการไม่ยื่นบัญชีฯ ก็เป็นเพียงความบกพร่องในการยื่น มิได้มีเจตนาฝ่าฝืน ตามมาตรา ๒๕๕ แต่อย่างใด

ประเด็นตามคำร้องที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า ผู้ถูกร้องจะถูกห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่เมื่อใด

พิจารณาแล้วเห็นว่า การพ้นจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง แยกพิจารณาเป็น ๒ กรณี คือ

กรณีที่หนึ่ง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดำรงตำแหน่งอยู่ขณะที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดว่า จงใจไม่ยื่นบัญชีฯ หรือจงใจยื่นบัญชีฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริง

ที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้พ้นตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นตามมาตรา ๒๕๒ หรือนับแต่วันที่ผู้ร้องตรวจพบการกระทำดังกล่าว แล้วแต่กรณี

กรณีที่สอง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่พ้นจากตำแหน่ง นอกจากการพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง คือพ้นจากตำแหน่งก่อนที่ศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยชี้ขาดว่า จงใจไม่ยื่นบัญชี ฯ หรือจงใจยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ การให้พ้นจากตำแหน่งทางการเมือง จึงไม่สามารถบังคับใช้ได้อีก เนื่องจากผู้นั้นได้พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว ดังนั้นวันที่พ้นจากตำแหน่ง คือวันที่พ้นจากตำแหน่งตามความเป็นจริง กรณีของผู้ถูกร้องปรากฏว่า ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งก่อนที่ศาลรัฐธรรมนูญชี้ขาดว่า จงใจยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ การพ้นจากตำแหน่งของผู้ถูกร้อง จึงต้องถือตามกรณีที่สอง คือ พ้นจากตำแหน่งตามความเป็นจริง คือวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓

ศาลรัฐธรรมนูญโดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเสียงข้างมาก จำนวน ๑๑ คน คือ นายกระมล ทองธรรมชาติ นายผัน จันทรปาน นายมงคล สระฐาน นายมานิต วิทยาเต็ม นายศักดิ์ เตชะชาญ นายสุจิต บุญบงการ นายสุธี สุทธิสมบูรณ์ พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวช นายสุวิทย์ ชีรพงษ์ นางเสาวนีย์ อัสวโรจน์ และนายอุระ หวังอ้อมกลาง วินิจฉัยว่า ผู้ถูกร้องได้พ้นจากตำแหน่งตามความเป็นจริงเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓ ผู้ถูกร้องจึงต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ เป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓

ส่วนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๒ คน คือ นายจิระ บุญจนสุนทร และ นายจุมพล ณ สงขลา วินิจฉัยว่า ผู้ถูกร้องต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ เป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๖ อันเป็นวันที่ผู้ร้องตรวจพบว่า ผู้ถูกร้องยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญอีก ๑ คน คือ นายปรีชา เถลิมาณิชย์ เห็นว่า เมื่อวินิจฉัยให้ยกคำร้องแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยประเด็นนี้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า นายวิฑูรย์ ภัทรเลาหะ ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ และต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่ง

ทางการเมืองใด ๆ เป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา

นายกระมล ทองธรรมชาติ	ประธานศาลรัฐธรรมนูญ
นายจิระ บุญพจนสุนทร	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายจุมพล ณ สงขลา	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายปรีชา เฉลิมวณิชย์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายผัน จันทรปาน	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายมงคล สระแก้ว	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายมานิต วิทยาเต็ม	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายศักดิ์ เตชะชาญ	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายสุจิต บุญบงการ	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายสุธี สุทธิสมบูรณ์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวโช	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายสุวิทย์ ชีรพงษ์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นางเสาวนีย์ อัสวโรจน์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายอุระ หวังอ้อมกลาง	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ